

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Spievali sme v Pribyline
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom...
- Ber faklu a sviet!
- Rovnováha
- Spomienky
- Odras na hlbinu!
- Kvíz
- Rozhovor s generálnym dozorcom Doc. MUDr. Imrichom Lukáčom CSc.
- Rozpis služieb Božích

„Len sa držte toho čo máte, kým neprídem!“ / Zjavenie Jána 2,25/

Dnešná doba, okrem toho, že nie je ľahkou pre každého z nás, je charakteristická aj tým, že je dobou, ktorá je poznamenaná infláciou slov. Množstvo slov útočí na receptory nášho života z každej strany, v rozličných formách a podobách. Množstvo názorov, prezentácií a najmä múdrych rád, rozleptávajú našu pozornosť a schopnosť nájsť v nich Božiu vôľu, ktorú potrebujeme k tomu, aby sme konečne prestali uvažovať, hovoriť a začali veriť a niečo robiť pre svoje dobro a budúcnosť.

Dnešná doba má aj množstvo prívlastkov. Hovorí sa, že je postkomunistická, postmoderná a postkresťanská. Ak si uvedomíme, že predpona „post“ nielen výrazne naznačuje a hovorí o zásadnej zmene, že akoby niečo, čo bolo kedysi dobré a veľké, máme už za sebou a už to neplatí.

Sme radi, že tie veľké príbehy múdrosti a modernosti veľkých strán a ľudí, ktorí pohľadali Bohom a Jeho pozitívnym vplyvom na naše životy a život spoločnosti, sú už za nami. Je len škoda, že ani dnešné moderné liberálne myslenie neprináša ľudstvu veľa pozitív. Otriasa dôveru v človeka, v jeho slovo, zodpovednosť za život a svojim cynizmom a násilím otriasa aj naše vzťahy a tak nás veľmi vážne upozorňuje, že tam, kde sa svet dnes rúti, môže síce vzniknúť niečo nové, ale aj nemusí.

Označenie doby ako postkresťanskej nás varuje, že ako veriaci už nie sme veľmi potrební, že Boh, inštitúcia cirkvi, akosi zlyhali, sklamali a ľudom už nemajú čo povedať. Veď kostoly sa vyprázdňujú, predávajú a uvoľňujú svoj priestor pre koncertné sály, kultúrne alebo aj podnikateľské účely. Žiaľ, je to pravda, nič, čo by vzbudzovalo nádej.

Nádej tohto sveta, cirkvi a veriacich v Ježiša Krista nikdy však nežila z modernosti myslenia vzdelancov a konania mocných tohto sveta. Prává nádej pre tento svet a pre nás veriacich je vždy založená na Kristovom diele vykúpenia na kríži. Tam nám Boh, Otec nebeský, svojou láskou a mocou milosti, začal písať nový príbeh pravej nádeje, ktorá je založená na dynamike viery a života, na ich raste, evolúcii a prosperite. Pre nás je najdôležitejšie, že Boh nám hovorí, že nie sme nepotrební, že k dosiahnutiu toho, čo pripravil ako dejiny času milosti a doby priprav na

druhý príchod svojho Syna, ako Sudcu živých a mŕtvych, že na to potrebujeme práve nás.

Výzva Pána cirkvi a všetkých veriacich, ktorú adresoval vo svojich listoch v Jánovom zjavení napísanom cirkevným zborom, predstavuje realitu aj nášho sveta a našich problémov, ale zároveň aj Božie konanie, ktoré nie je rozhodným rozsudkom súdu, ale jemným a tichým hlasom milosti – ponúkajúcim novú možnosť aj v prichádzajúcich problémoch a katastrofách nájsť riešenie a dynamiku rastu príbehu Božej milosti a písanú a oživenú v našej službe jej šíreniu v tomto svete.

Rada pre veriacich tyatírskoho zboru: *Len sa držte toho čo máte, kým neprídem...*, je základ novej nádeje pre všetkých veriacich, pre novú budúcnosť, ktorú Boh zborom a veriacim ponúka. Ona predpokladá vzdanie sa všetkého, čo zabraňuje pôsobeniu a rastu Kristovho diela v ich životoch a v spoločnosti. Ľahostajnosť viery, sústredenie sa len na problémy ťažkosti sveta a spoločnosti, ktorými prechádzame, je zabúdaním na Toho, kto nám môže v nich skutočne pomôcť a prejavom, že o Jeho pomoc nestojíme a si ju nežiadame.

To, čo znie ako chvála z Ježišových úst pre veriacich z bezvýznamného zboru a mesta Tyatír, neboli veľké zázraky a divy, ktoré by tam Boh spôsobil, ale ako čítame vo verši 19: *Poznám tvoje skutky, i lásku, i vieru, i službu, i tvoju trpezlivosť a tvoje posledné skutky hodnejšie ako prvě...*, boli to základné znaky a prejavy pravého kresťanského života, živé svedectvo viery, ktoré má Božiu silu a charakteristiku rastu, byť lepším, dokonalejším, viac podobným Kristovi.

K takému životu nás vyzýva sám Boží Syn. Jeho výzva je o to naliehavejšia, že október bol vždy pre nás mesiacom reformácie, ktorú si veľmi vážime. Ani Luther, žiadny reformátor, by nebol schopný uskutočniť reformu vlastného života, nieto už cirkvi, ak by sa bál počuť výzvu Božiu z Jeho slova, pozeral sa viac na hodnotenie a nepochopenie sveta, a možno aj sľubované lepšie uplatnenie sa v ňom. Aj svedectvom reformácie nás náš Pán pozýva do svojej služby a ponúka skutočné uplatnenie a prosperitu, nielen pre zlé časy, ale pre večnosť, to je to najdôležitejšie.

Mgr. Vladimír Schvarc

Viete o tom, že...

...je rozdiel v počte sviatostí u nás a v rímsko-katolíckej cirkvi?

Určite ste si už všimli vážnejšie dôrazy na niektoré úkony v rímsko-katolíckej cirkvi, ktoré akoby stáli na inom základe ako u nás. Napríklad birmovanie, ktoré je v našej cirkvi veľmi podobné konfirmácii, ale birmovanie vysluhuje zásadne biskup, pričom u nás je konfirmácia skôr akciou, ktorú vykonáva kňaz. Vážnejší prístup je aj k sobášu, ktorý je podmienkou pre prijímanie eucharistie a musí byť vykonaný pred rímsko-katolíckym kňazom, inak je sobáš neplatný.

Všetky tieto dôrazy majú svoje vysvetlenie v počte sviatostí, ktorých je v rímsko-katolíckej cirkvi sedem, pričom u nás sú iba dve.

Vplyvom reformácie sa v našej cirkvi sviatosti upravili a spresnili. Za sviatosť považujeme taký úkon v cirkvi, ktorý musí spĺňať tri základné podmienky:

1. Musí byť ustanovený Pánom Ježišom Kristom. Nestačí teda, aby ho spomínal niektorý z apoštolov, ako je napríklad pomazanie chorých, ktoré vo svojom liste spomína apoštol Jakub. Vyžadujeme, aby sviatosť bola jasne prikázaná samotným Kristom. Túto podmienku spĺňa Večera Pánova a krst. Pri Večeri Pánovej máme prikázané: *...to čítte na moju pamiatku*; pri krste je to Ježišov rozkaz: *Chodte, čítte mi učeními všetky národy, krstiac ich...*

2. Ďalšou podmienkou je viditeľný znak, ktorý je súčasťou sviatosti. Pri krste je to voda a pri Večeri Pánovej víno a oplátka. Je to niečo, čo tú sviatosť zviditeľňuje.

3. Treťou podmienkou je Kristovo zasľúbenie. Pri krste je to: *...kto uverí a bude pokrstný, bude spasený...*; a pri Večeri Pánovej sa hovorí *o tele a krvi Kristovej, ktorá sa vylieva na odpustenie hriechov*.

Tieto tri podmienky spĺňali len dva úkony v cirkvi a to je Večera Pánova a krst svätý, preto reformační otcovia upustili od siedmych sviatostí.

V rímsko-katolíckej cirkvi je sviatosťou krst, ako je tomu aj u nás. Ďalšou sviatosťou je birmovanie. Vykonáva ho biskup a je svojím charakterom podobné našej konfirmácii. Ďalšou je eucharistia, teda sväté prijímanie, u nás je to Večera Pánova. Osobitne je sviatosťou spoveď (osobná). Je nutnosťou, pretože bez spovede, nemôžete chodiť na prijímanie. U nás je síce spoveď súčasťou Večere Pánovej, ale nemá takú vážnosť, ako samotná Večera Pánova. Piatou sviatosťou je pomazanie chorých, ktoré sa spomína v liste Jakuba. U nás nie je sviatosťou, pretože nesplňa podmienku „prikázaná Ježišom Kristom“

Osobitne je sviatosťou posvätná vysviacka kňazov – teda úrad kňazský. Aj keď vysviacku kňazov máme aj v našej cirkvi, nie je považovaná za sviatosť. Aj vďaka tomu má úrad kňaza väčšiu vážnosť v katolíckej cirkvi ako u nás.

Poslednou siedmou sviatosťou je manželstvo. Je tu od stvorenia sveta, ale nie je priamo prikázané Ježišom Kristom. Keďže v rímsko-katolíckej cirkvi je sviatosťou, musí byť manželstvo uzatvorené pred katolíckym kňazom, v inom prípade je neplatné. Z tohto dôvodu sa neuznáva sobáš ani v inej cirkvi a z ich pohľadu, ak ste zosobášení na úrade alebo pred kňazom z inej cirkvi, žijete v smilstve.

Naša cirkev nepovažuje manželstvo za sviatosť, a tak rešpektujeme aj úradný sobáš, aj keď urobiť potom požehnanie manželstva pred Bohom je dôležitá vec. A nie je problém urobiť ho aj po mnohých rokoch manželstva. Môže to byť napríklad súčasť nejakého manželského výročia.

Jaroslav Petro

Spievali sme v Pribyline

V sobotné pomračené ráno 8. septembra sme vyrazili na dvojdný výlet pod majestátné Tatry. Prvou zastávkou bolo termálne kúpalisko vo Vrbove, kde sme sa vykúpali v teplých bazénoch s výrivkami a možnosťou plávania vo veľkom bazéne za slnečného počasia. Vyhladovaní sme nastúpili do autobusu k spoločnému doplneniu kalórií a po krátkej jazde sme mali zastávku v Kežmarku. V novom kostole sme si vypočuli históriu výstavby chrámu, ktorý má prvky kresťanské, židovské aj moslimské od dánskeho architekta Teofila Hansena, ktorý mal podmienku, že sa projekt dodrží bez zmien. Taký istý kostol je tiež v Jeruzaleme a podobný vo Viedni. Začiatkom 20. storočia bolo ku kostolu pristavané mauzóleum Imricha Thökölyho, kežmarského rodáka, veliteľa proticisárskeho povstania. Po hodinovej prestávke, ktorú sme využili na prehliadku Kežmarku i malé občerstvenie a počas ktorej brat senior Mgr. Roman Porubán zosobášil mladý pár nasledovala návšteva dreveného artikulárneho kostola (ktorému hrozilo zbúranie).

Tento kostol pochádza z čias náboženskej neslobody a do dnešnej podoby bol prestavaný v roku 1717 a sú v ňom dva funkčné orgány. V blízkosti chrámu je budova lýcea v ktorej sa nachádza farský úrad a veľká knižnica, ktorá obsahuje 150 000 zväzkov kníh. Na tomto lýceu študovali viaceré naše významné osobnosti, ako P. O. Hviez-

doslav, Janko a Samo Chalupka, Martin Kukučín, Jur Janoška, Karol Kuzmány, Martin Rázus, Jur Hronec, Peter Bohúň, Emil Stodola a iní. Zvláštnosťou je miestnosť o veľkosti 1 x 0,5 m s kukátkom na dverách. Táto slúžila na potrestanie študentov, ktorí porušili školský poriadok. Najnižší trest bol 5 hodín stáť. Po prehliadke lýcea náš autobus nabral smer Račková dolina, kde na nás čakala večera a ubytovanie v zrubovej chate. Po ubytovaní sme sa stretli v spoločenskej miestnosti pri speve, úvahe nad slovom Božím, veľmi ťažkom kvíze a modlitbách.

Pred raňajkami bolo zamyslenie, modlitby a po raňajkách sme sa zúčastnili služieb Božích v Pribylinskom chráme. Keďže na výlete bola väčšina spevokolu Pútnik, obohatili sme bohoslužbu spevom troch piesní. Po službách Božích bolo spoločné posedenie s členmi domáceho CZ. Na obed sme sa vrátili do Račkovej doliny a po ňom niektorí z nás navštívili výstavu drevorezbarov a ďalšiu časť popoludnia sme strávili v skanzene slovenskej dediny v Pribyline. Prezreli sme si drevenice, kaštieľ, kostol, ktoré väčšinou pochádzajú z oblastí zatopených Liptovskou Marou a sú obrazom života vtedajších obyvateľov. Obohatení novými vedomosťami a zážitkami sme nastúpili na cestu domov.

JJ

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Veľmi rád by som vás pozval na nový tematický okruh biblických hodín, ktoré budú venované **svedectvu**. Budem sa viac venovať spôsobom rozprávania o Bohu. Ako povedať svedectvo inému človeku, čo nevynechať a čo je potrebné povedať človeku, ktorý vôbec Boha nepozná. Bude väčší priestor na diskusiu a otázky.
- ⇒ Pokračovať budú **misijné popoludnia**. Jednou z najbližších tém bude svedectvo o prenasledovaných evanjelických farároch počas komunizmu.
- ⇒ Ďalšie pozvanie je pre **manželské páry**. Chceli by sme, tak ako minulý rok, urobiť počas zimných mesiacov **osem strenutí manželských večerov**.
- ⇒ Rok 2013 je rokom, kedy sa v Nemecku uskutoční ďalšia evanjelizácia **PRO CHRIST** vysielaná cez satelit do celého sveta. Radi by sme sa do tohto podujatia zapojili aj my v našom zbore.

Blahoželáme!

1.10.2012 – 31.12.2012

55 rokov

Andrej Želinko, Drienovská Nová Ves 120

50 rokov

Jarmila Uhaľová, Kysak 66

75 rokov

Emília Mazáková, Kysak 38

60 rokov

Eduard Fazekaš, Kysak 381
Milan Socha, Lemešany 120
JUDr. Viera Straková, Drienovská Nová Ves 131

70 rokov

Ema Babejová, Drienovská Nová Ves
Božena Nemecková, Bratislava (Obišovce)
Mária Vantová, Kysak 90

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Tohtoročný detský tábor sa niesol v duchu tém o prorokovi Danielovi. Konal sa 13.- 17.

augusta 2012 v Červenici. Tábor sa zúčastnilo viac ako štyridsať detí. Ako to už hovorí aj názov výletu, nehovorili sme len o prorokovi Danielovi, ale aj o nejakých štyroch kráľoch. Konkrétne sme hovorili o týchto udalostiach z Danielovho života: Odvlečenie do zajatia za čias panovania kráľa Jehojákima, ďalej to bol Sen o soche kráľa Nebúkadnecara, Bélšaccarova hostina, kde sa na stene objavil nápis – Mene, mene, tekel ufarsin a napokon jama s levmi do ktorej bol Daniel hodený za čias kráľa Dária. Samozrejme, okrem učenia sa o Danielovi a o tom, ako v jeho živote pôsobil Boh, sme mali veľa zaujímavých hier a súťaží, ako vám iste potvrdí každé dieťa, ktoré sa tábora zúčastnilo. A aby sme po tých súťažiach nikdy neostali hladní, tak sa nám o stravu starali tety kuchárky spolu s ujom kuchárom ☺, ktorým patrí jedno obrovské ĎAKUJEME. Na záver by som chcel za všetkých zúčastnených poďakovať všetkým tým, ktorí sa o deťurence starali na táboch, ale aj všetkým tým, ktorí na nás mysleli v modlitbách, no najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu za všetok ten skvelý čas, ktorý sme tam mohli v zdraví a bez úrazov prežiť.

Daniel a štyria králi

M.R.

Priatelia

To bol názov tohtoročného letného dorastového výletu, ktorý sa konal v nádhornej lokalite za dedinkou Roztoky.

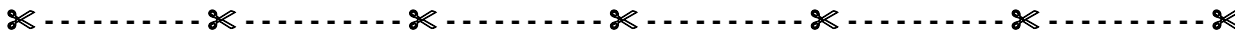
Hoci sme sa tam zišli mnohí priatelia a s novými tvármi sme sa spriatelili, nejednalo sa o priateľstvo medzi nami. Hovorili sme o našom priateľstve s Bohom. Rozoberali sme priateľské vzťahy Pána Ježiša, ktoré nadviazal s rôznymi ľuďmi, keď bol ešte na Zemi.

Veľa sme sa z nich mohli naučiť. Napríklad, že sa v našich starostiach máme obracať v prvom rade na Boha. Tak to urobili Mária a Marta a dočkali sa vzkriesenia ich brata. Naučili sme sa tiež, že ak nášho Boha sklameme, máme nádej, že nám odpustí. Veď koľko trepezlivosti mal s Petrom, kým sa z neho stal základ kresťanskej cirkvi. Mňa najviac oslovilo porovnanie Máriinho a Martinho vzťahu

s Ježišom, keď pri Ježišovej návšteve Marta pripravovala pohostenie. Čo síce bolo treba, no Mária si sadala k Ježišovým nohám, čím mu vzdávala veľkú úctu a počúvala Ho. V dnešnej dobe zažívame niečo podobné. Je mnoho vecí v cirkvi, ktoré treba robiť, no Pán Boh od nás chce viac než len to. Chce sa stať naším Priateľom.

Okrem toho sme tam zažili kopec zábavy a hier, či už na kupku, multifunkčnom ihrisku, alebo pri spoločenských hrách. Posledný večer sme zakončili príjemnou opekačkou pod hviezdami.

VH

Detský kútik

Ahojte detiiiiiiii!!! ☺ Tak, po prázdninách sme znova tu. Ak sa nemýlim, škola už dávnejšie začala, takže predpokladám, že mnohí (a dúfam že všetci ☺) z vás už naplno „zapli“ všetky nadobudnuté vedomosti, a hlavičky pracujú, rozmyšľajú, počítajú, čítajú, sledujú... Tak teda tie hlavičky trochu potrápime aj my. Sú tu pre vás tri hádanky. V krajnom prípade môžete použiť žolíka – rodiča ☺ Príjemné lúštenie ☺

1. Nemá to huby, ale tri zuby, pri jedle slúži, po jedle netúži. ....
2. Patrí ti to, ale tvoji priatelia to používajú viac ako ty. ....
3. Dve sestry sa dlho nevideli a tak sa dohodli, že sa stretnú a zoznámia so svojimi deťmi. Prvá žena mala jedného syna a dve dcéry, druhá žena mala dvoch synov a dve dcéry. Koľko sestier sa tu stretlo? .....

P.S. – Staršie deti (a mladšie samozrejme tiež, ale s pomocou rodičov), POZOR! Ak máte z prázdnin nejaký vtipný, trápny, krásny, úžasný, mokrý, špinavý, veľký, súrodenecký, turistický, lesný, domáci... a neviem ešte aký zážitok, skúste nám o ňom napísať. Dajte mu nejaké meno a my už s ním niečo vymyslíme, niektoré určite odmeníme a možno aj niektoré zverejníme ☺

Stretnutie s Bohom...

Vnímam (vnímame) pôsobenie Boha vo svojom živote?

Bol som unavený, v televízii nedávali žiadny šport, dohodli sme sa, že ráno prideme skôr do práce a tak som sa rozhodol ísť spať. Nedarilo sa mi zaspáť a keď som už zaspával, zazvonil telefón. Volal brat farár, či by som nenapísal o tom, ako cítim pôsobenie Pána Boha vo svojom živote. V polospánku som súhlasil, hoci som nikdy nebol veľkým „rečníkom a spisovateľom“. Tento telefonát ma prinútil hľadať v pamäti situácie v živote, kedy som najviac pocítil Božie pôsobenie. Určite aj tento telefonát je Božím pôsobením, aby som sa nad tým viac zamyslel. Aby som nerozmýšľal sám, pýtam sa aj vás. Cítite pôsobenie Pána Boha vo svojom živote? Je to iba nárazové, iba v krízových situáciách, alebo keď sa vám podarí všetko, na čo „položíte ruku“, alebo to cítite stále? Obdivujem ľudí, ktorí vedú štávnato opísať zdanlivo bežné zážitky. Ja to neviem. Nikdy som nepotreboval vzletne rozprávať a písať slohové úlohy, okrem slohových prác v škole, ale to je už veľmi dávno. Pán Boh nás mal naplánovaných dávno pred tým, ako sme sa narodili, máme svoje miesto v Jeho plánoch, máme svoje úlohy, dostali sme hrivny, On nám ponúka seba, a záleží iba na nás, či Ho prijíme, či chceme počuť, ako nás oslovuje, a či sme ochotní dať sa Ním viesť. Viem, že som sa nie vždy nechal riadiť Božím pôsobením. Určite som veľa hrešil a hreším aj teraz, ale snažím sa, aby som nehrešil úmyselne. Vieru sme získali prostredníctvom rodičov, za čo som im vďačný. Chodíme do kostola, niekto pravidelne, iný menej, občas sa pomodlíme, hlavne keď sme v problémoch. Potom prídu rozhodujúce okamihy života – škola, manželstvo, práca. V mojej mladosti nebolo veľa možností stretávania sa pri Božom slove. Neboli sme k tomu vedení. Bol som kresťanom skôr „matrikovým“. V nedeľu návšteva kostola, modlitba ráno a večer a tým sa kresťanstvo končilo. Potom som dospel do veku, kedy som sa musel rozhodnúť, či pôjdem životom s Pánom Ježišom, alebo bez neho. Mám šťastie v tom, že moja manžel-

ka je veriaca, a tak sme sa navzájom vo viere posilňovali. Máme s manželkou spoločenstvo, na ktorom si denne čítame Božie slovo, modlíme sa a aj si zaspievame. Po revolúcii som sa stal v zbere funkcionárom a tam som stretol bratov s hlbším vzťahom k Bohu. Začali sme sa stretávať na tzv. „skupinkách a eSeMeS-kách“ (Stretnutie Misijných Spolupracovníkov v zbere).

Skupinka je spoločenstvo teraz piatich bratov a teraz už nefungujúca esemeska bolo spoločenstvo asi dvadsiatich dobrovoľných vedúcich mládeže, žien, spevokolu a pod. Na skupinke sa stretávame doteraz raz týždenne, čítame si Božie slovo, rozprávame sa o ňom, vysvetľujeme si ho, modlíme sa, ale aj klebetíme o bežných veciach ktoré prináša život. Pomáha mi lepšie chápať Božie slovo, sú v nej bratia, ktorí sú v Božom slove rozhladenejší. Esemeska sa týkala viac organizačných záležitostí a stretávali sme sa raz mesačne. Hlavne na skupinke si prehlbujem vedomosti predkladané Božím slovom, vysvetľujeme si myšlienky, a riešime situácie v súlade s Božím slovom. Veľa mi dala mládež, ktorá na stretnutiach otvorene rozpráva o svojom vzťahu s Bohom. Aj v čítaní Biblie nám niektorým môžu byť vzorom. My sme sa to v mladosti neučili. Záverom musím povedať, že Pán Boh ma sprevádza celým mojim životom. Je voči mne až veľmi tpezlivý a milostivý. Stále má pre mňa pripravené riešenie všetkých problémových situácií. Vždy, keď som chcel riešiť niečo sám a myslel som si, že mám všetko pod kontrolou, nedopadlo to dobre. Pán má na každý problém riešenie. Je treba, aby sme Ho prosili o pomoc a On nám pomôže. Záleží či sme ochotní sa Mu podriaďovať. V mojom vzťahu s Bohom sú dôležité tri veci. Modlitba, Biblia a spoločenstvo. A úplne na záver. Prečítajte si 3. kapitolu z Druhého listu Timoteovi. Poznávame terajšiu dobu? Nachádzame tam aj seba? Ja áno. Čo som ochotný robiť, aby som nezapadol do skupiny tých, ktorí sú tam opisovaní? Odpoveď hľadajte v Biblii. Tam je odpoveď na všetky otázky.

Jaroslav Chovan

Ber faklu a sviet! */reformačná/*

*Ako keď z mora slnko slávnne vzhodí,
do dialav mizne mračien čierňava,
v záhradách zrejú plody do úrody
a rosa rosi kvety za rána,*

*ako keď dieta z postielôčky vstáva,
vyzerá teplé oči matkine,
ako keď starkú vzpruží dobrá správa,
že si zas syna k hrudi privinie,*

*tak mocne zunia v našich ušiach hlasy,
ktoré chcú zhora objat celý svet,
že Boh nám sám dnes núka hviezdú spásy.
Na bráne nebies žiadnej zámky niet!*

*Nevrčia zlostné psiská na priedomí.
Neskrýva dom sa za hradbami mriež.
Zástupy prúdia. Slepi, hluchí, chromí
a s nimi všetci. Aj ty ukročil smieš.*

*K modlitbe dieťok otcovsky sa sklóni.
Netreba obeť. Obet nesie sám.
Keď sa mu k pocte rozozvučia zvony,
Pán v našich srdciach buduje si chrám.*

*A druhá ruku, čo kladivom mierí
na modly všade, kde zavládol blud.
Na Jeho povel vstanú bohatieri,
čo pôjdu Pravdu z prachu vyzdvihnúť*

*a povzniesť hore na trón nebojácne.
I s mečom Ducha, keď je viera štít.
Však v mene Lásky a nie kvilačne,
sa s mocou diabla biť a zvíťaziť.*

*Zas zneje chorál verných nad Warttburgom.
Luthera vidím za dverami už stáť.
Len sa zmiast nedat hrozbou, ani sľubom.
Na nebi kríž – a pod ním mocný hrad.*

*Ako keď z mora slnko slávnne vzhodí,
tak má byť svetla plný celý svet.
Nebráňme stromu, keď prináša plody
a piesni viery dajme všade znieť,*

*keď sa k nám z výšky skláňa náruč Pôžia.
Nad biednym svetom chce sa rozprestrieť.
Nech peklo saptí, neprajníci hrozia.
Boh zve nás k dielu. Ber faklu a sviet!*

Ladislav Fričovský

Rovnováha

Určite ste už niekedy videli artistu kráčajúceho po lane, ktorý udržiaval rovnováhu tým, že mal rozpažené ruky, alebo držal v ruke nejakú dlhú tyč, ktorá mu pomáhala udržiavať rovnováhu. Je to nutné k tomu, aby ste vo výške nestratili stabilitu a nespadli.

Rovnováha však nie je potrebná len niekde vo výškach, ale myslím si, že aj v cirkvi a aj v takých periodikách ako je Evanjelický posol. Vy, ktorí ho neodoberáte, asi nebudete celkom chápať o čom píšem, ale vy, ktorí sa doň z času na čas pozriete, alebo máte príležitosť si ho celý prečítať, určite viete, prečo som začal hovoriť o rovnováhe.

Evanjelický posol je v našej cirkvi mienkotvorné médium. Je to časopis, ktorý prichádza do evanjelických rodín a ako jediný informuje o tom, čo sa v našej cirkvi stalo, či nestalo, čo sa v ktorom zbore udialo, či neudialo, ale aj, aké má kto názory a pohľady na niektoré vieroučné, či iné veci v Evanjelickej cirkvi. No už je tomu možno aj dva roky, čo by ste v ňom nejakú rovnováhu názorov a pohľadov ťažko našli. Začalo sa to článkami, ktoré útočili na niektoré konkrétne zbory ohľadne vieroučných otázok. Útoky boli priame, menovité, až osobné s konkrétnymi menami zborov, ale aj ľudí. Mnohé veci v tých článkoch boli neoverené, skôr dohady a absolútne neopodstatnené.

Reakcie na ne by ste však v Evanjelickom posli, ktorý sa vraj snaží byť otvorený, už našli veľmi zriedka. Darmo sa ohradzoval ten, či onen zbor a chcel to širokej evanjelickej verejnosti vysvetliť a dokázať, že je to inak. Možnosť nedostal, pretože Evanjelický posol ich prestal uverejňovať. No bez problémov dal priestor znova len žalujúcej a obviňujúcej strane.

Rovnováha začala pokrívkať. Rozumiem tomu, že je to pre redakciu problém. Reakcií prišlo určite veľa a všetky uverejniť už asi nebolo možné. Otázkou však je, prečo bez problémov na začiatku

uverejnia článok, o ktorom je jasné, že pobúri a vyvolá rozruch, pretože je napísaný neprofesionálne, a k tomu ešte obviňuje množstvo konkrétnych ľudí, keď reakcie naň už uverejniť nemôžu. Alebo nechcú?

Skončilo to celé blamážou, pretože Evanjelický posol uverejnil, že diskusiu na túto tému končí, ale potom niekoľko čísel uverejňoval články o skupinkovom zbore, a tak vlastne nič neukončil.

Pri voľbách v našej cirkvi to postrádanie rovnováhy bolo ešte markantnejšie. Pri voľbách predsedníctva západného dištriktu jeden z kandidátov dostal otázky typu: Aký je váš názor na všeobecné kňazstvo? Druhý z kandidátov mal otázky typu: Vzdali ste sa funkcie predsedajúceho farára, pretože v tom a v tom roku nebolo riadne zvolané presbyterstvo? Myslite si, že zodpovedný činiteľ má

právo rezignovať v takejto situácii zo svojej funkcie? Ťažko hľadať rovnováhu a objektivitu v týchto otázkach. Pri ďalších voľbách, po slovách kritiky, to malo byť objektivnejšie, a tak dvaja kandidáti už dostali otázky rovnaké. Ale keďže bolo podľa uverejneného životopisu jasné, že jeden z kandidátov neovláda cudzí jazyk a nie je profesorom na fakulte, ale slúži v cirkvi, otázky boli typu: Je dôležité, aby generálny biskup ovládal cudzí jazyk? Alebo otázka: Publikujete v odborných časopisoch v zahraničí? Ovládať cudzí jazyk je nutná vec, ale čo má spoločné funkcia biskupa s publikovaním v zahraničí, je podľa mňa nelogická a nepodstatná otázka.

(Pokračovanie na strane 8)

Spomienky

Mínulú nedeľu ma pred službami Božími požiadal brat farár, či by som do najnovšieho čísla „Pútника“ nenapísal nejaké príhody z môjho dlhého, päťdesiatročného kňazského účinkovania. Po mojej ordinácii v roku 1953 som bol kaplánom v Adamovských Kochanovciach pri Trenčíne a neskôr aj v Prešove.

Na prvú kňazskú stanicu som nastúpil do Liptovského Trnovca (jar 1956). Podmienky začínajúceho kňaza boli v tých časoch neporovnateľne odlišné od tých dnešných – napr. vyučovanie náboženstva som robil vo filii Bobrovček, vzdalenej od Trnovca 8km, kde som musel ale dochádzať pešo, krížom cez pole, nakoľko iný dopravný prostriedok nebol k dispozícii, o hromadnej doprave ani nehovorím. V zime som túto cestu robieval na lyžiach. Na služby Božie, nešpory a pohreby ma vozievali cirkevníci na obyčajnom voze – „doštenáku“ po poľnej ceste, plnej výmoľov a iných nástrah. V susednom zbore Liptovská Sielnica bol v tom čase starší brat farár, ktorý sa už chystal do dôchodku a zdravotne na tom nebol najlepšie, ochorel a tak som ho musel celý Advent a Vianoce zastupovať. Uvedený zbor mal 8 filií, ktoré som musel zaopatríť vo všetkých smeroch.

Prišiel Štedrý Večer. Štedrovečerné služby Božie v Sielnici boli o 16.00 hodine. Dohodli sme sa, že jeden cirkevník – miestny pekáč, ktorý už v tom čase vlastnil auto, príde do Trnovca pre mňa a po skončení bohoslužieb ma aj zavezie späť, nakoľko u nás v Trnovci sme mali bohoslužby o 18.00 hodine. Počasie bolo celý deň pekné, ale cestou do Sielnice začalo husto snežiť. Počas služieb Božích sneženie neprestalo a tak pribudlo mnoho snehu. Odhrnutie snehu snežným pluhom neexistovalo a tak cestou späť to po hlavnej ceste ešte ako tak išlo, ale po odbočení z nej do Trnovca v kopci pred Trnovcom nás začalo šmýkať a ostali sme asi 2km

pred dedinou stáť. Dnes by sme jednoducho zavolali mobilom pomoc a za chvíľu by bol problém vyriešený. Žiaľ, ešte stále sme boli v roku 1956 a mobily neexistovali. Našťastie v aute s nami bol ešte jeden cirkevník a tak sme asi polhodinu tlačili auto do kopca. Ako vyzeral môj luterák si asi viete predstaviť, o tom, že som bol do poslednej nitky prepotený ani nehovorím. V preplnenom kostole, ako to bývalo zvykom, čakali vyše pol hodiny stovky ľudí, z ktorých časť vyšla pred kostol v obave, čo sa nám asi prihodilo. Funkcionári sa chodili pýtať do fary, čo sa stalo, žiaľ žiadnej odpovede sa nedočkali, nakoľko moja manželka bola ustráchaná ešte viac ako oni. Služby Božie sa nakoniec odbavili riadne a spoločne sme s radosťou čakali na príchod Božieho Dieťaťa. Takto sme strávili prvé Vianoce na Liptove, kde som nakoniec prežil väčšinu svojho života. Ešte snáď jednu príhodu z tých humornejších, na ktorú cirkevníci z filie Bobrovček veľmi radi s úsmevom spomínali. Už som sa zmienil o tom, že táto filia bola vzdialená 8km a cirkevníci potrebovali minimálne jednu hodinu na to, aby krížom cez pole pešo prišli do Trnovca. V jedno nedeľné ráno na kraji dediny prechádzali okolo domu, obyvateľka ktorého práve vyšla pred dom a obzerala sa po okolí aj na oblohu. Pýtali sa jej: „Marka, koho vyzeráš?“ Ona odpovedala: „Jáj, pozerám, že sa dáko mračí, že či sa mám obliekať do kostola, či nebude pršať“. Cirkevníci pritom mali už 8 km v nohách a ešte ich čakalo ďalších osem späť po skončení bohoslužieb.

Takýchto príhod bolo za tie roky veľmi veľa. Časy neboli ľahké, ale láska a vernosť k Božím veciam bola väčšia a Pán Boh svojich verných nikdy neopustil a dával im vždy dostatok síl.

Branislav Matejka

Odraz na hlbinu! /Lk 5,4/

„Odraz na hlbinu!“ Tieto slová Pán Ježiš povedal najprv apoštolovi Petrovi, ale v prenesenom význame i každému jednému z nás. Prečo?

I preto, že pri Pamiatke Reformácie k nám pravidelne zaznieva po obnove cirkvi. /Ecclesia semper reformanda!/ Aby ale bola účinná, ponajprv nám treba prijať to Pánovo: odraz na hlbinu!

J. A. Komenský v známom spise „Centrum securitatis“ hovorí práve o „hlbine bezpečnosti“, a ňou je sám Pán Boh! On je v centre diania cirkvi, veriacich i sveta. Čím ďalej od toho centra, tým viac rozbrojov, nepokojov, nemravností, vražd a iných nerestí!

Preto tak často prízvukovaná „obnova cirkvi“ je možná len vtedy, ak sa najprv ponoríme do onej uvedenej „Hlbiny“. Tam nás dovádza aj slovo ap. Pavla: „Zložte starého človeka a obnovte sa duchom svojej mysle, oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha!“ /Ef 4,22-24/

Je to vôbec možné? Je! Vďaka obeti nášho Spasiteľa na kríži! Kristus „za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto bol za nich umrel i z mŕtvych vstal.“ /2. Kor. 3,15/

V tom vlastne spočíva celý základ Reformácie. Vychádzajúc z obeti Kristovej, obnova cirkvi v stredoveku sa započala prítím prvého klinca do výpovedi Luthera na dvere chrámu vo Wittembergu. Tlmočiac takto nie ľudskú, ale Božiu výzvu k náprave vecí v cirkvi. Teda reformácia!

Žiaľ, dnes si túto obnovu i v našej cirkvi niektorí predstavujú v preberaní niektorých praktík z denominácií a siekt. Odvolávajú sa pritom na Luthera, že aj on menil poriadky v cirkvi. Čo však nie je pravda! Z praxe cirkvi vylúčil jedine to, čo sa protivilo Písmu Svätému.

Karlstadta ostro napomenul, keď tento začal z chrámov vyhadzovať sošky, oltáre, obrazy a pod. V poriadku služieb Božích ponechal všetko, čo slúžilo k pravým poctám Božím. Neváhal tento poriadok nazvať „Deutsche Messe“ (omša, aj keď v materinskom jazyku).

Je treba zdôrazniť, že predmetná obnova, reformácia, nerozprestiera sa do šírky, ale do hĺbky. Nespočíva vo veľkolepých cirkevných akciách, ale v ponorení sa do vlastného srdca.

A to je jediný, ale najspoľahlivejší recept, ako pokračovať ďalej. Ak sa v našom snažení nechceme podobať na človeka, ktorý rozbil hlinený hrniec, podrátoval ho, nazdávajúc sa, že tak utesní všetky špáry, kadiaľ unikla voda.

Reformácia? Ale nič len navonok, ako keby len pre oči tých druhých!

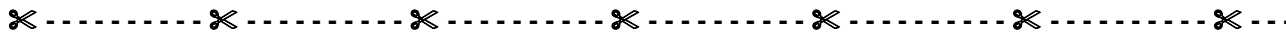
Pre každého jedného z nás platí osobitne, čo povedal Pán Ježiš Petrovi: „Odraz na hlbinu“!

To znamená: otvor svoje srdce pre požehnané vanutie Ducha Božieho. Vnor sa do hĺbky tajomstiev Božieho slova. Vyhľadávajú spoločensť Kristovou krvou vykúpených hriešnikov. Ži plný život viery!

Až potom môže nasledovať aj to ďalšie z Pánovho slova, už adresované nám všetkým spoločne: „spušte siete a lovte“.

V zmysle Pánových slov: „Tak sviet' Vaše svetlo pred ľuďmi!“ /Mt 5,16/, aby sme boli aktívni v živote cirkvi a príkladom aj pre okolitý svet!

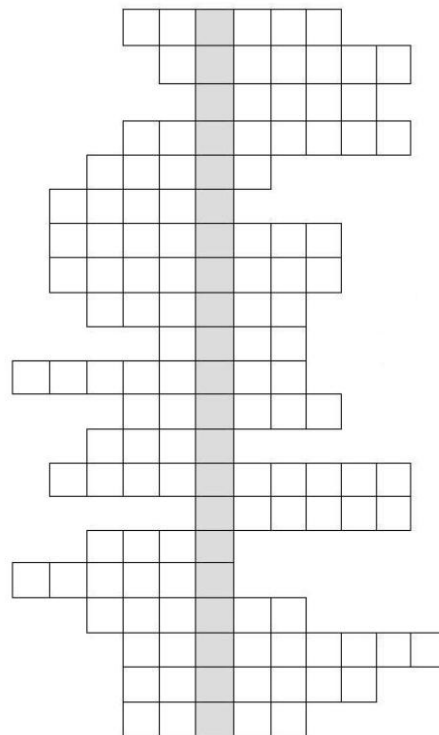
Ladislav Fričovský

Milí dospeláci 😊

Milí čitatelia, prinášame vám ďalšiu tajničku. Pomôckou pri riešení vám bude kniha Sudcov. Vyplnenú tajničku môžete odovzdať bratovi farárovi a úspešní riešitelia budú odmenení.

1. Meno ženy, ktorá zradila Samsona.
2. Z ktorého izraelského kmeňa pochádzal Gideon?
3. Kto bojoval spolu s Deborah proti Síserovi?
4. Koľko rokov mal Jozua keď zomrel?
5. Meno muža, ktorý sľúbil, že kto mu prvý vyjde v ústrety (po vyhratom boji), toho obetuje Hospodinovi.
6. Gideon postavil oltár Hospodinovi a nazval ho: Hospodin je moja...
7. Dokončite hádanku, ktorú dal Samson Filištíncom: Z pažravca vyšiel pokrm a zo siláka...
8. Aké iné meno mal Gideon?
9. Meno ženy, ktorá bola sudkyňou v Izraeli.
10. Ktorý zo sudcov bol ľavák?
11. Proti ktorému izraelskému kmeňu bojovali ostatní Izraelci (v dobe sudcov)?
12. Koľko mužov vyšlo s Gideonom do boja proti Midjácum?
13. Ako sa volala žena, ktorá zabila Síseru?
14. Prvé slovo Deborinej piesne
15. Samsonova sila spočívala vo...
16. Ako sa volal muž, ktorý si zhotovil vlastných bôžikov?
17. Kto zachránil Izraelcov z rúk Kúšán Rišátajima?
18. Ako sa volal muž, o ktorom anjel Hospodinov povedal: britva sa nesmie dotknúť jeho hlavy?
19. Jefte bol synom...
20. Keď anjel Hospodinov prišiel ku Gideonovi, Gideon mlátil...
21. Ako sa volal najmladší Gideonov syn?

Rozhovor s generálnym dozorcóm Doc. MUDr. Imrichom Lukáčom CSc.

1. Kedy a kde ste sa narodili?

Narodil som sa 13. februára v evanjelickej rodine, rodičom Jánovi a Margite, rodenej Miklušovej. Vyrastal som v cirkevnom zbere v Opinej, kde som navštevoval služby Božie a tam som bol aj konfirmovaný.

2. Kde ste študovali?

Základnú školu som ukončil v rodnej dedine a potom som išiel študovať na Strednú všeobecnú školu do Košíc. Po jej skončení som vyštudoval Lekársku fakultu UPJŠ v Košiciach, kde som v r. 1975 aj promovoval. V roku 1995 som dosiahol vedeckú hodnosť kandidáta vied a v roku 2009 som sa stal docentom. Tohto času pôsobím v Košiciach na Neurologickej klinike UPJŠ a v Nemocnici L. Pasteura v Košiciach. Od roku 2001 pôsobím na LF ako vysokoškolský pedagóg.

3. Môžete našim čitateľom čo-to povedať o vašom pôsobení v Evanjelickej cirkvi?

S mojimi rodičmi som už v útlom veku pravidelne navštevoval služby Božie a to nielen v našom cirkevnom zbere. Od začiatku štúdií na SVŠ Košice som pôsobil ako vedúci dorastu v CZ Opiná a pracoval som s mládežou, tri roky som bol presbyterom a venoval som sa aj vnútromisijnej práci. Od roku 1987 do roku 1994 som bol námestným dozorcóm v našom zbere. Bol som iniciátorom vzniku SED Svetlo, kde som zo začiatku pôsobil ako riaditeľ a tiež som bol jedným zo zakladateľov školy pre hluchoslepé deti, ktorá funguje aj dnes v Červenci. Som dozorcóm v našom CZ už štvrté obdobie, v rokoch 1990 až 1994 som bol členom generálneho presbyterstva. V rokoch 2000 až 2005 som bol predsedom správnej rady diakonie a od roku 2006 až doteraz som dozorcóm Košického seniorátu. V roku 2009 som bol zvolený za predsedu Synody ECAV na Slovensku.

4. Vieme niečo aj o vašej vedeckej činnosti. Chceli by sme o nej vedieť aj niečo bližšie.

Nech to nevyznie ako samochvála, no som spoluautorom 44 vedeckých publikácií a niektoré sú uverejnené aj v zahraničí. Absolvoval som aj študijné pobyty v USA, Rusku, v Českej republike a vo Fínsku.

5. Čo by podľa vášho názoru bolo potrebné robiť, aby služby Božie navštevovalo viac mladých a ľudí vôbec?

Je to dosť komplikovaná otázka a odpoveď na ňu nie je jednoznačná. Myslím si však, že už prvý dôvod a pôvod je v každej rodine a v prístupe rodičov k otázkam viery a cirkvi. Takisto na to vplyva aj vnútromisijná činnosť a viera v nášho Nebeského Otca v každej duši a myslí. A takisto v dôslednosti rodičov, ktorí umožňujú svojim deťom príliš benevolentne sa stavať k týmto otázkam. V dnešnom

pretechnizovanom živote je príliš veľa lákadiel, ktorým sa len ťažko dá odolať, no pevnou vôľou všetko ide ľahšie a všetko má svoj čas a miesto. V našom CZ navštevuje služby Božie veľa mladých ľudí a takisto je ich veľa na mládeži a brigádach na zveľaďovaní či už fary alebo kostola.

6. Máte vy svoje krédo, ktorým sa v živote riadite?

Verím, že ho má väčšina z veriacich ľudí a to moje je v Ž 16, 11: *Ty mi dáš poznať cestu života.* Každý z nás dostal od nášho Nebeského Otca dar, ktorý by mal vo vlastnom záujme rozvíjať, lebo iba tak sa naplní jeho poslanie tu na Zemi. Ak si lekár, venuj a uč sa po celý život rozvíjať svoje schopnosti, aby si vynikal, lebo tu máme len málo času a musíme ho preto využiť do poslednej sekundy.

7. Boli ste zvolený do funkcie generálneho dozorcóm, čo bude vyžadovať veľa času. Ako to budete všetko stíhať?

Myslím si, že bude sa to dať zvládnuť, keď všetky funkcie, ktoré som v cirkvi doteraz zastával prestanem vykonávať a budem sa venovať iba tej jednej.

8. Čo by ste odkázali našim čitateľom?

Párkrát som bol vo vašom CZ a ak by som mal niečo na ich adresu povedať, tak je to toto: Je to Podobenstvo o hrivnách z M 25, 29: *Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hodne. Ale tomu, kto nemá, aj čo má, bude mu odňaté.*

9. Môžete nám povedať niečo zo svojej praxe, čo vás najviac oslovilo?

Mal som jedného pacienta, ktorý pri úraze chrbtice zostal ochrnutý. Ten sa ma raz pri vizite opýtal: Pán doktor, viete, čo všetko sa

dá vyčítať zo stropu v nemocnici? Sám mi na to odpovedal, čo všetko by chcel v živote ešte dosiahnuť a vykonať a preto sa modlil a prosil Pána Boha o uzdravenie. Po dlhšom čase sa nakoniec aj uzdravil a ako najšťastnejší človek odchádzal z nemocnice domov. Jeho viera a modlitby mu pomohli v jeho uzdravenie.

10. Pri vašej dlhoročnej lekárskej praxi ste sa už stretli so všetkým mnohým. Nezapochybovali ste ani raz o Jeho existencii?

Človek, ktorý študuje a vie toho čím ďalej viac, pozná, že jednotlivé nadväznosti, či už v tele človeka, alebo v prírode, nie sú dielom náhody, alebo výtvorom prírody samej. Toto všetko riadi len jedna bytosť, ktorá nás vedie a drží nad nami ochrannú ruku počas celého života, a to, či sa nám darí, či nie, je čisto len otázka našej viery v nášho Nebeského Otca.

Poznámka: Slávnosť uvedenia do funkcie generálneho dozorcóm Evanjelickej cirkvi a. v. sa uskutočnila dňa 13. októbra 2012 v Opinej.

Za rozhovor ďakuje –dk–

(Pokračovanie zo strany 6)

Vrcholom „objektivity“ Evanjelickeho posla boli otázky na dištriktuálneho dozorcóm VD. Otázky ako: neboli ste pokrstený v rímskokatolíckom kostole v Ploskom? Nemali by to ľudia vedieť? Alebo pred šiestimi rokmi ste boli nováčikom v cirkvi, kto vás kandidoval, nebáli ste sa prijať takýto post? Ďalšia: Verejne ste podporili prácu TC Kompas, hoci zbor biskupov zaujal zamietavé stanovisko. Poznate dostatočne učenie našej cirkvi? A keďže všetky boli veľmi milé, tak posledná bola na tému: Pri voľbe už nebudete mať žiadneho protikandidáta. Myslíte si, že ste si svoju pozíciu obhájili?

Objektivita „nadevše“. Človek by čakal nejaký normálny prístup. Môžete sa opýtať aj nepríjemnú otázku, ale keď položíte štyri a v každej je cítiť určitú nevraživosť a zákernosť, tak sa nedá hovoriť o objektivite.

No, a ten nedávny článok, ktorý hovorí viac o autorovi, ako o tom, koho meno sa tam viackrát spomína, už nie je vhodné vôbec komentovať. Napodiv Evanjelický posol nemal vôbec problém ho uverejniť a autor nemusel čakať a prosíkať, aby ho uverejnili. Ktovie, či bude naň uverejnená aspoň nejaká reakcia?!

Tak, ako je to s tým našim mienkotvorným časopisom? Ak by to bol povrazolezec, tak by už bol dávno padnutý na zem, lebo rovnováhu už ozaj stratil. Nie je to vôbec v poriadku. Niet rovnakého metra pre všetkých.

Píšem to preto, aby ste vedeli, že mienku o stave v našej cirkvi si nemôžete urobiť podľa toho, čo sa dočítate v tomto časopise. Možno Pán Boh dá, že príde čas, že dať predplatné za Evanjelický posol nebudú len zbytočne vyhodené peniaze. Musím však povedať, že aj mne je to ľúto, že to došlo do takéhoto stavu.

Jaroslav Petro

Rozpis služieb Božích				
7.10.2012	18. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	5M 8,6-10; 1K 1,4-9
		9:30	Obišovce	Pam. posvätenia chrámu
14.10.2012	19. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Trebejov	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
21.10.2012	20. po Svätej Trojici	9:30	Kysak	Pam. posvätenia chrámu
22.10.2012	Reformačný týždeň	18:00	Drienovská Nová Ves	
23.10.2012	Reformačný týždeň	18:00	Trebejov	
24.10.2012	Reformačný týždeň	18:00	Obišovce	
25.10.2012	Reformačný týždeň	18:00	Kysak	
26.10.2012	Reformačný týždeň	18:00	Drienovská Nová Ves	
28.10.2012	21. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	1M13,7-18; Ef 6,10-17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
	Žatva spevokolov	15:00	Budimír	
31.10.2012	Pamiatka reformácie	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
1.11.2012	Pamiatka zosnulých Ekumenická pobožnosť	9:00	Obišovce (Dom smútku)	
		9:45	Kysak (Dom smútku)	
4.11.2012	22. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Mich 6,6-8; F 1,3-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
11.11.2012	23. po Svätej Trojici Voľby predsedníctva KOS	8:00	Kysak	Jób 14,1-6; R 14,1-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		13:00	Lemešany	
	Seniorátne školenie presbyterov	15:00	Košice	Gymnázium JAK
17-18.11.2012	Seniorátne stretnutie mládeže		Obišovce	
18.11.2012	24. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Jer 8,4-15; 2Tes 1,3-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
25.11.2012	25. po Svätej Trojici Posledná nedeľa cirkevného roku	9:30	Obišovce	posedenie pri káve, Iz 65,17-25; 2Pt 3,8-14
		14:00	Obišovce	Misijné popoludnie
2.12.2012	1. adventná Začiatok cirkevného roku	8:00	Drienovská Nová Ves	Zach 9,9-10; Zj 5,1-5
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	+VP
9.12.2012	2. adventná	8:00	Kysak	+VP; Jóel 3,2-5; Žid 10,35-39
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
16.12.2012	3. adventná	8:00	Trebejov	+VP; Iz 29,17-19; G 3,21-26
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Kysak	
23.12.2012	4. adventná	9:30	Obišovce	Detské bohoslužby